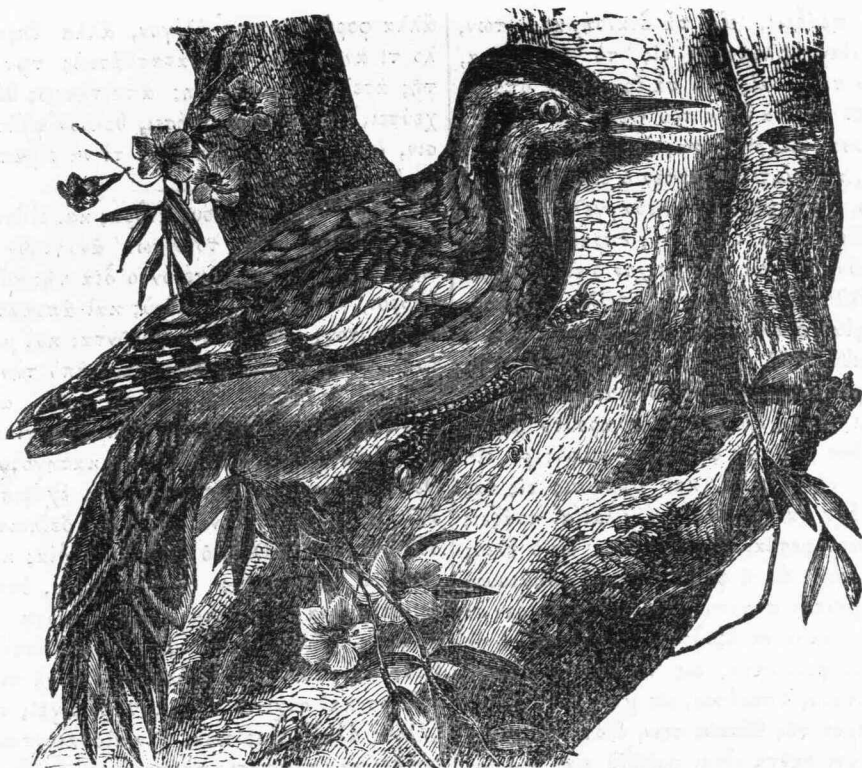

τίνου ράμφους της. Πολυάριθμα ἔχνη τοῦ ἐπαγγέλματος της περικαλύπτουσιν ἐν ὀλίγαις στιγμαῖς τὰς βρυόδεις τοῦ δένδρου ρίζας· εἰσὶ δὲ ταῦτα σωροὶ ἀπειροί, λεπτὰ ρυκανισμένα θρύμματα, λείψανα φλοιοῦ ἀποσπασθέντα τοῦ στελέχους. Ἀδύνατον εἶναι σχεδὸν νὰ πιστεύσῃ τις, ὅτι ἐν πτηνὴν μόνον ἡδυνήθη νὰ ἐξεργασθῇ ὅ,τι ἦν ἱκανὸν ν' ἀσχολήσῃ ἐξάδα ὅλην ἰσχυρῶν ζυλοκόπων διὰ πελέκειας ἐργαζομένων δι' ὅλης πρωίας.

Ἀλλ' ἂν τις σκοπήσῃ τὸ κατεσχισμένον δένδρον, θέλει ἰδεῖ ὅτι, ἀσθενὲς καὶ σκωλήκων μεστὸν, ἔρρεπε πρὸς σῆψιν. « Πανταχοῦ, λέγει πάλιν » ὅπου ἡ ἐρυθρόλοφος κίσσα ἔδη δένδρον τι ἀσθενές, τὸ περὶ τρεῖς μετ' ἀγγινούας, τὸ καταμετρεῖ, τὸ ἐξετάζει, ἔπειτα τὸ ἐκφλοιοῖ πάντοθεν ἀπὸ 5—6 δακτύλους μήκους, ὅπως φθάσῃ εἰς τὴν μυστικὴν αἰτίαν τῆς λυμάνσεως. Ἐργάζεται ἀκάματος, μετὰ προθυμίας καὶ δραστηριότητος ἀκαταπαύστου. Τὴν εἶδον, ἐν διαστήματι βραχυτέρῳ τοῦ τετάρτου τῆς ὥρας, νὰ ἐκφλοιῶσιν ἐπὶ μήκους πλείονος τῶν πεντήκοντα ποδῶν, τὸ κολοσσαῖον στέλεχος πίτυος μαρνανθείσης ».

Ὅταν δὲ, ἐν τῇ περὶ τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν κισσῶν πραγματείᾳ του, ὁ Βίλσον ὁμιλῇ περὶ τῆς κίσσης, ἥτις δὲν εὐχαριστεῖται εἰς τὴν ἐξ ἐντόμων μόνων τροφήν της, ἀλλ' ἀγαπᾷ καὶ τὸ ἐπίδειπνον, συνηγορεῖ ἐτι ὑπὲρ αὐτῆς.

Ἄν ἡ ἐρυθρόλοφος κίσσα ἀρέσκηται ἐν μέσῳ τῶν μηλεῶν διατρίβουσα, ἂν, ὅταν διαταράσσῃ αὐτὴν κίττουσαν, πέτεται ἐπιφερομένη διὰ τοῦ ράμφους της τὸ εὐχλύτερον μῆλον, ἀλλὰ καὶ τότε ὁ πτε-

ρωτὸς κλέπτῃς εὐρίσκει τὸν εὐγλωττον ὑπερκαπστήν της. « Αἱ ὑπηρεσίαι ζωῶν ἐπωφελοῦς· δὲν πρέπει νὰ ἀνταχμείβωνται, λέγει ὁ Βίλσον, διὰ μικροῦ τινὸς μέρους τῶν ἀγαθῶν, ὧν δι' αὐτοῦ ἀπολαμβάνομεν ; »

(Κατὰ τὸ Γαλλ. * * *)

ΘΟΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ.

ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΕΓΓΑΜΟΥ.

(Συνέχεια ὅρα φυλ. 18)

Ἡ ἀνθρώπινος φύσις δὲν δύναται νὰ ἐμμένῃ σταθερῶς, εἰς ὅ,τι ἀπ' ἀρχῆς ἠθέλησε, καθότι αἱ ἀσθένειαι, αἱ ἀνάγκαι, τὰ πάθη μετατρέπουν αὐτὴν ὅπως θελοῦσι· ζητεῖτε νὰ μὲν τὴν ἀγάπην τῶν συζύγων σας ἀλλ' ἐπιθυμεῖτε καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, ἡ δὲ δόξα αὐτῶν δὲν εὐρίσκεται μεταξὺ τῶν ἀγαθῶν σας, ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ τῆς κοινωνίας τῆς ὁποίας καὶ εἰςθε εἰσθε μέλη ἐπιστήθια, τὰ ὅποια καὶ πρῶτα θέλετε ὠφεληθῇ ἀπὸ τὰ τρόπαια τῶν συζύγων σας.

Ἐγνώρισα συζυγίαν μίαν, συζυγίαν ὁμῶς τὴν ὁποίαν πάντες ὡς κάτωπυρον ὀφείλουσαν νὰ ἔχουν ἐνώπιόν των διὰ νὰ ὀδηγῶνται εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς. Ἠγαπῶντο ἀμοιβαίως, ὡς δύνανται ν' ἀγαπηθῶσι δύο ἄνθρωποι, εἶχον τοιαύτην ἀρμο-

νίαν εἰς τὰς πράξεις, εἰς τὰ διανοήματά των, ὁποῖαν ἁρμονίαν βλέπομεν εἰς τὸ στερέωμα, εἶχον τοιαύτην τάξιν εἰς ὅλα τὰ ἔργα των, ὁποῖαν τάξιν βλέπομεν εἰς τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ. Ὅλην τὴν ζωὴν διήνυσαν μέχρι γήρω· ἐν ρόθῳ Θεοῦ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, πᾶν ὅ,τι ἐπραττεν ὁ εἰς, ἦτον ἀρεστὸν τῷ ἐτέρῳ, διότι ἐπράττετο εὐαγγελικῶς, οὐδεὶς περπεονέθη ποτὲ ὅτι ὁ ἕτερος ἐπραξέ τι ἀντιβαῖνον τὴν ἐπιθυμίαν του, διότι εἶχον ὁ εἰς τὸν χαρκατῆρα τοῦ ἄλλου σπουδάζει, ὡς ὀφείλει νὰ πράττῃ πᾶσα συζυγία διὰ τὸν ἀρέσκη τῷ Θεῷ καὶ τοῖς ἀνθρώποις· ἐπεθύμει ὁ σύζυγος νὰ πράξῃ ἀρετὴν τινα; εὗρισκε πρόθυμον μέχρις ἐνθουσιασμοῦ τὴν σύζυγον, ἐπεθύμει ὁ σύζυγός τις; ἐξεπληροῦτο μὲ ἀφοσίωσιν ταχέως ὑπὸ τοῦ συζύγου. Ἀμφοτέροι εἶχον πηδάλιον τὴν ἀρετὴν, καὶ ὅταν τις εἰς τὰς πράξεις αὐτοῦ ἔχῃ ταύτην κέντρον, ὅλαι αἱ πράξεις του θέλουσι στρέφεσθαι πέριξ αὐτῆς ὡς ὁ ἥλιος περὶ τὸν ἄξονά του, ὡς ἡ φύσις περὶ τὸν δημιουργόν της· εὐμοιροῦσαν πλούτου, ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἐζήτησαν, ὁ μὲν ἀνὴρ νὰ ἐξοδεύῃ εἰς περιττὰ, ἡ δὲ γυνὴ εἰς λαμπρὰ φορέματα, εἰς τιμαλφεῖς στολισμοὺς εἰς περιττοὺς ὑπηρετίας, εἰς μεγαλοπρέπειαν οἰκιακὴν ἀνωτέραν τῆς θέσεώς των, διότι ἀμφοτέροι ἐγνώριζον ὅτι ταῦτα εἶναι φροῦδα καὶ προσωρινὰ καὶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος διὰ μόννης τῆς ἀρετῆς μεγαλύνεται καὶ οὐχὶ διὰ τῆς ἐπιδείξεως· διὸ ἐζήτησαν πάντοτε διὰ τοῦ πλούτου ν' ἀποκτήσωσι κτήματα, νὰ ἐλεήσωσι πτωχοὺς, νὰ ὑπανδρεύσωσιν ὀρφανὰς, νὰ συστήσωσιν ἢ συντρέξωσι κατὰ στήματα, νὰ συνεισφέρωσιν εἰς ἐμπέδοσιν ἀγαθῶν ἔργων. Ποτὲ δὲν ἐζήλευσαν τοὺς ἄλλους διὰ τὴν δόξαν, τὸν πλοῦτον, τοὺς στολισμοὺς, τὴν μεγαλοπρέπειαν ὅς ἐπεδίωκον, ἀρκούμενοι εἰς τὰ παρόντα ἐζήτησαν νὰ ἐξοδεύωσι τὰ χρήματα οὐχὶ εἰς χιμαῖρας, ἀλλ' εἰς θετικά καὶ ὠφέλιμα πράγματα. Ἀλλὰ ποῦ τοιαύτη συζυγία; εἶναι σπάνιον, κατὰ δυστυχίαν, φαινόμενον. Πόσαι γυναῖκες, κυριεύμεναι ἤδη ἀπὸ τὰ πάθη αὐτῶν, λησμονοῦν τὴν θέσιν των καὶ θέλουν, χωρὶς νὰ δύνανται νὰ κρίνωσι, νὰ γνωρίζωσι τὰ πολιτικά, τὰ οικονομικά καὶ λοιπὰ τοῦ κράτους καὶ νὰ ἐπιφέρωσι καὶ κρίσεις ἀκρίτους; Πόσαι γυναῖκες ζητοῦν δι' ἐπιμονῆς ἀπὸ τοῦ συζύγου των πράγματα ἀντιβαῖνοντα καὶ εἰς τὴν κατὰστασίν των, καὶ εἰς τὸ γένος καὶ εἰς τὴν θέσιν των καὶ, ἀνὰ τοὺς ἀρνηθῶν αὐτὰ οἱ σύζυγοι, ὀργίζονται, λυποῦνται, ἀπελπίζονται; Εἶδον γυναῖκας νὰ ζητοῦν ἀπὸ τοῦ συζύγου των φόρεμά τι, ὅπερ ἐφόρει ἑτέρα γυνὴ ἀνωτέρως τάξεως, χωρὶς νὰ συλλογισθῶσιν ὅτι θέλουν φανεῖ καταγέλαστοι, διότι ἐνεδύσαντο ἱμάτια, ἅπερ δὲν ἀνῆκον εἰς αὐτάς, χωρὶς νὰ συλλογισθῶσιν ὅτι ἐκείνη τὸ φορεῖ διότι ἡ τάξις αὐτῆς τὸ ἀπαιτεῖ, ἀπὸ τὴν κενοδοξίαν των ἐνόμιζον ἐκυτὰς ἀνωτέρας ἐκείνης; καὶ εἶδον ἐπίσης καὶ ἄνδρας κουροτέρους ἐκείνων νὰ ἐκτελῶσι τὰς ἐπιθυμίας των, χωρὶς νὰ συλλογισθῶσιν ὅτι αἱ ἐπιθυμίαι δὲν ἔχουν χορτασμόν, ὅτι αὐταὶ θέλουν ζητήσει

ἄλλα φορέματα μετ' ὀλίγον, ἄλλα ἐπιπλά, ἢ ἄλλο τι ἀνώτερον τῆς καταστάσεώς των καὶ ἔνεκεν τῆς ἀτελευτήτου ταύτης ἀπικιτήσεως θέλουν πτωχεύσει, θέλουν δυστυχῆσαι, θέλουν φθάσει εἰς θέσιν, ὥστε νὰ μὴν ἔχουν μὲ τί νὰ θεραπεύσουν τὰς ἀνάγκας αὐτῶν.

Εἶδον, ναί, τοιοῦτους ἄνδρας καὶ εἶδον καὶ τ' ἀποτελέσματα τῶν τοιούτων ἀνοησιῶν των, τοὺς εἶδον εὐπόρους, καὶ ἐγένοντο διὰ τῆς ἀβουλίας των ἄποροι, τοὺς εἶδον ἀγαθοὺς καὶ ἀποκατεστάθησαν κακοί, τοὺς ἐγνώρισα εὐζωοῦντας καὶ μετ' ὀλίγον τοὺς εἶδον κκοκδοιμονοῦντας ἀπὸ τὴν φαντασίαν τοῦ νὰ φανῶσι καὶ αὐτοὶ καὶ αἱ σύζυγοί των ἀνώτεροι ἄρ' ὅ,τι πραγματικῶς ἦσαν, καὶ ὅμως τοὺς εἶδον πάλιν κατηγοροῦντας τὴν Θεῖαν πρόνοιαν, διότι δὲν τοὺς ἐχάρισεν ὅσα εἰς ἄλλους δὲν ἠρνήθη νὰ δώσῃ. Οἱ δαίλαιοι! δὲν αἰσθάνονται ὅτι ὁ Θεὸς, ὁ ἐτάζων καρδίαν καὶ νεφροῦς, εἶναι ὁ κατὰλληλος ἐκεῖνος ἱατρός, ὅστις δίδει τὰ ἀπαιτούμενα φάρμακα διὰ νὰ σώσῃ τὸ ἀσθενὲς πλάσμα τῶν χειρῶν του, δὲν αἰσθάνονται ὅτι ὁ Θεὸς τοὺς ἔδωκε τὸ τάλαντον διὰ γὰρ τὸ πολυπλασιασῶσιν καὶ οὐχὶ νὰ τὸ διαφθερῶσιν εἰς τὰς χαμαιζήλους ἀλαζονείας των, δὲν αἰσθάνονται τέλος ὅτι πρέπει νὰ ζητήσωσι τὰ παρόντα, ἐπιδιώκοντες τὰ μέλλοντα ἐν ἡθικῇ καὶ σοφίᾳ.

Ἐσπέραν μετοπωρινὴν τοῦ ἔτους 1849. ἐν τῇ τοῦ Κέκροπος πόλει, εὐρέθην εἰς συναναστροφὴν τινα ὅπου, ὑψηλῶν θαυμῶν κυρία, ἐναμιλλῶντο τίς νὰ ὑπερβῇ τὴν ἑτέραν, τίς νὰ ἐλκύσῃ ὑπὲρ αὐτῆς τὰ βλέμματα, τὴν συμπάθειαν τῶν ἀνδρῶν, διὰ τῶν λαμπρῶν φορεμάτων, τῶν ἀκτινοβολούντων ἀδαμάντων, τῶν κομφῶν περιποιήσεων, τῶν χαριεντισμῶν τοῦ προσώπου, τῶν κινήσεων τοῦ σώματος, τῶν προτερημάτων τοῦ πνεύματος, τῶν υπερηράνων καὶ ἀριστοκρατικῶν τρόπων. Θαμβῶντες δὲ ἀπὸ τὴν τόσῃν ἐπιδείξειν, τὴν τόσῃν ἐπιμέλειαν τοῦ θεατρίζεσθαι, ἔμενον ἐν γωνίᾳ καὶ παραβύστω, ἐθεώρουν τὸν τόσον ἐξευγενισμὸν τοῦ ὠρῖου μας φύλου καὶ ὑπὸ τὴν καπνίζουσαν καπνοσύριγγάν μου ἐπιπτον εἰς διαφόρους ῥεμβασμοὺς, ἀναπολῶν ἐν τῷ νῷ τὴν κατὰστασίν μας, ὅτε νέαι τις ὡς ἄγγελος φωτὸς μετὰ τοῦ συζύγου της ἐμφανισθεῖσα εἰς τὴν αἴθουσαν ἦλθε νὰ ἐξυπνίσῃ τὰς νεναρκωμένας αἰσθήσεις μου, νὰ μεταβάλῃ τὰς σκέψεις μου, αἵτινες, ὁμολογῶ, δὲν ἦσαν τότε εὐάρεστοι διὰ τὰς κυρίας, ἐναντίον τοῦ σεβασμοῦ ὃν περιέβαλτο πάντοτε ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ὡς ὤφειλα διὰ τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀναγκαιότητά των καὶ νὰ μὲ ἐπαναφέρῃ εἰς τὰς ἀρχάς μου, τὰς τόσον κατ' ἐμὲ ἀληθεῖς. Ἦλθε ναί, καὶ πάραυτα ἀκουσίως σχεδὸν, ἡσθάνθη πρὸς αὐτὴν σέβας καὶ ὑπόληψιν. Εὐρυν, εὐρον, ἐφώνησα ἐν ἑμαυτῷ καὶ ἤρχιζα νὰ τὴν ἐξετάζω ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν. Τὸ ἀνάστημά της ἦτον εὐχαρὲς καὶ μέτριον, τὸ βάδισμά της ὁμοῖον τῶν παρθένων τῆς Σιών, τὸ πρόσωπόν της ἔλαμπεν ἀπὸ τὴν ἀθωότητα καὶ τὴν αἰδῶ. Τὴν κεφαλὴν τὴν ἄσπεπῃ, ἐκάλυπτεν ἀπλῶστατον ῥόδον μὲ

Ἴον περιπεπλεγμένον, εἰς τὴν βοστρυχώδη ξανθὴν κόμην της. Τὸ φῶσμά της ἀπλούστατον, ἦτον ἐρ-
ραμμένον μὲ φιλοκαλίαν καὶ ρομαντικότητα. Εἰς
τὴν πρώτην ἐμφάνισιν αὐτῆς, ὅλοι ἡγήθημεν καὶ
ὑπεδέχθημεν αὐτὴν μ' ἐνθουσιασμὸν, θαυμάζοντες
εἰς τὸν ἀτημέλητον χαριεντισμὸν της καὶ περιμέ-
νοντες νὰ θαυμάσωμεν ἔτι μάλλον τὴν ψυχὴν αὐ-
τῆς. Ἡ γυνὴ αὕτη, ὡς νὰ προησθάνετο τὸν θρίαμ-
βὸν της, ὡς νὰ ἤθελε νὰ ματαιώσῃ τὴν ἐπίδειξιν
τῶν περὶ αὐτὴν ἐτέρων κυριῶν, ἦλθεν οὐχὶ νὰ ἐ-
ξασκῇ ἐπιρροὴν, οὐχὶ νὰ δείξῃ φιλαρέσκειαν,
ἀλλὰ νὰ καλλύνῃ ἀληθῶς τὴν συναναστροφὴν μας
διὰ τῶν θεληγῆτρων τῆς καρδίας της, τῶν προτε-
ρημάτων τῆς ψυχῆς της. ὦ ! ὅσον ἐνθυμούμαι τὴν
ἐσπέραν ἐκείνην, ὡ ! ὅσον ἐνθυμούμαι τὴν ἀμβρο-
σίαν ἐκείνην, ἣν αὕτη διέχυσε περὶς ἡμῶν, δὲν δύ-
ναμαι, ἢ νὰ τὴν θεωρήσω ὡς Ἡδὴν, ἢ Ἡὼ, ἥτις
ἦλθεν ἀπὸ τὰ οὐράνια δώματα νὰ ἀποδείξῃ ἐν τῇ
γῇ πότε ἡ γυνὴ καθίσταται λαμπρά, εὐάρεστος καὶ
θελκτική. Εἰσέτι ἀναπολῶ κατὰ νοῦν τὴν βαθεῖαν
ἐντύπωσιν, ἣν αὕτη ἐπροξένησεν εἰς τὴν νεάζουσαν
καρδίαν μου, καὶ ἔκτοτε ἀνέκραξα. Τοιαῦται πρέ-
πει νὰ ἦσθε, ὦ γυναῖκες, ἐὰν θέλητε νὰ κύψωσιν
εἰς τοὺς πόδας σας τὰ πάντα. Ἀπὸ τὴν ἀπλότη-
τα τοῦ ἱματισμοῦ της, ἀπὸ τὴν θελκτικὴν καὶ εὐ-
νηχον φωνὴν της, ἀπὸ τὴν εὐσχήμονα συμπεριφο-
ράν της ἡδυνήθην ἀπὸ μακρὰν νὰ μαντεύσω τὴν κα-
θαρότητα τῆς καρδίας της, τὴν λαμπρότητα τῆς
ψυχῆς της, ἀλλ' ὅτε ἐκ τοῦ πλησίον ἡξιώθην τῆς
φιλίας της, ὦ τότε ! δὲν ἐθαύμασα, διὰ τί τόσαι
γυναῖκες ὑπεδούλωσαν τοὺς θηριωδεστέρους τῶν
ἀνθρώπων ἀναδειξάσαι αὐτοὺς ἀθῶα καὶ ἀπλὰ ἐ-
ρίφισιν. Ποτὲ κυρία δὲν μοι ἔκαμε τόσῃ ἐντύ-
πωσιν ὅσον αὕτη, ποτὲ κυρία μοι ἔκαμε νὰ συλ-
λάβω τόσον σέβας διὰ τὰς γυναῖκας ὅσον αὕτη.
Ἐγενόμην βεβαίως εὐτυχὴς ἀξιώθεις τῆς εὐνοίας
της, ἐγενόμην εὐδαίμων τοῦλάχιστον καθ' ὅς σιγ-
μὰς ἤμην πλησίον της καὶ μακρὰν ἤδη αὐτῆς, εἰς
τροχέα ἐπαρχιακὰ ὄρη, ἔνθα ὁ κρότος τῶν χει-
μάρρων συνεννοῦται μὲ τὴν κραυγὴν τῶν βρον-
τῶν καὶ ἀπορροφᾷ ὑψιπετεῖς ἰδέας, αἵτινες δὲν δύ-
νανται νὰ περιστραφῶσιν εἰς τὸν ἄξονά των, διότι
λείπει ἀπὸ αὐτὰς ὁ ἀρχιμήδεος μηχανισμός,
ἀναπολῶ τὰς στιγμὰς ἐκείνας τὰς θελητηρίου.
Ἀκούσατε δὲ, φίλταται τῶν κυριῶν καρδίαι, ἀκού-
σατε τὰς ἀρετὰς της καὶ γίνετε ὅμοιοι, κάλλι-
σται ἐκείνων διὰ νὰ μεγαλυνθῇτε, διὰ νὰ μεγα-
λύνητε τοὺς συζύγους καὶ τοὺς ἀπογόνους σας.

Ἦτον ὥραία ὡς ἄγγελος, ἀλλὰ μακρὰν τοῦ
νὰ φαντάζεται ὅτι ἡ σωματικὴ ὥραιότης δύνα-
ται νὰ τὴν εὐδαιμονίσῃ, ἐφρόντισε νὰ καλλύνῃ
τὴν ψυχὴν της, καὶ ἀληθῶς τὴν ἐκάλυψε μὲ ὁ-
λας τὰς ἀρετὰς, αἵτινες μεγαλύνουν τοὺς ἀνθρώ-
πους. Φιλάνθρωπος, εὐλκρινής καὶ γενναία, ἦτον
ἄγγελος ἀγαθωσύνης εἰς ὅλους ὅσοι ἔτρεχον ὑπὸ
τὴν προστασίαν της. Ποτὲ πτωχὸς δὲν ἐξῆλθε τῆς
οἰκίας της χωρὶς νὰ εὐλογῇ αὐτὴν. Ποτὲ πά-
σων δὲν ἐξήτησε τὴν συνδρομὴν της καὶ δὲν ἀ-

νεκούφιζε τοὺς πόνους αὐτοῦ. Ποτὲ τις τῇ ἐνεπι-
στεύθη τὰ κρύφια τῆς καρδίας της καὶ μετενόησε.
Ποτὲ τις ἁμαρτήσας εἰς αὐτὴν δὲν ἐσερήθη τὴν συγ-
χώρησιν. Ποτὲ τοῦ στόματός της λόγος ἀσεβῆς,
λόγος ψευδὴς ἢ κακοῦθης ἐξῆλθεν. Εἰς τὰς εὐ-
τυχίας της ἦτον ἀγαθοτέρα, εἰς τὰς δυστυχίας
της ὑπομονητικωτέρα, εἰς τὰς χαρὰς καὶ εἰς τὰς
λύπας μετρία· οὐδὲν τὴν ἀνεχαίτιζε τοῦ νὰ πραγ-
ματοποιῇ ὅ,τι τὸ εὐαγγέλιον τῇ ἐντείλατο, διὸ
ἡγαπᾶτο καὶ ἐλατρεύετο παρὰ πάντων. Ὁ σύζυγός
της μάλιστα καὶ οἱ συγγενεῖς των, οἱ φίλοι των,
οἱ ἱκέται των, μετελάμβανον πρῶτοι ἀπὸ τῶν
θεοσπεσιῶν τούτων προτερημάτων τὰς ἀπαρχὰς.
Ὀλίγοι σύζυγοι ἠθροίσθησαν τὴν εὐδαιμονίαν ὅπως
ὁ σύζυγός αὐτῆς. Οὐδεὶς συγγενὴς εὐχαριστεῖτο
τόσον ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς του, ὅσον οἱ συγγε-
νεῖς αὐτῆς, οὐδεὶς ξένος ἐσεβάσθη τόσον ἄλλην
ὅσον αὐτὴν, οὐδεὶς ὑπηρετῆς ἀπῆλause τόσα κα-
λὰ, τόσῃ ἀνεξικκαλίαν ἀπὸ ἄλλην τινά, ὅσον ἀπὸ
αὐτῆς. Ἡ οἰκία της ἐστολίζετο ἀπὸ καθαριότητα
καὶ κοσμιότητα. Τὰ ἐπιπλά της ἦσαν κομψὰ ἀλλ'
οὐχὶ πολύτιμα, ὥραία, ἀλλ' οὐχὶ μεγαλοπρεπῆ.
Ποτὲ μεγαλοπρεπῶς δὲν ἐνδύετο καὶ τοι δυναμένη νὰ
ἐνδυθῇ. Ποτὲ λαίμαργος δὲν ἦτον. Εἰς τὴν τράπεζαν
ἀπαντᾶτο ἡ δαψίλεια ἀλλ' οὐχὶ ἡ ἀσωτία. Ποτὲ
φλύαρος κατήγορος τῶν ἄλλων κόλαξ ἢ χαμερπῆς
ἦτο. Ἡ συμπεριφορὰ αὐτῆς ἦτο πάντοτε ὡς ἡ ψυ-
χὴ αὐτῆς ἀπλὴ καὶ σταθερά. Τί ἦτο φιλαρέσκεια,
ἢ κενοδοξία ἢ ὑπερηφάνεια, ἢ ματαιοσπουδία, συ-
νήθη εἰς τὰς γυναῖκας πάθη, δὲν ἐγνώριζε. Τὰ τέ-
κνα της ἦσαν καθαρῶς ἐνδεδυμένα, σεμνῶς καὶ
πειθηνίως ἀνατεθραμμένα καὶ μάταιος ἢ ψευδὴς
λόγος οὐκ ἐξήρχετο τῶν χειλέων αὐτῶν. Ἦτο τέ-
λος γυνὴ ὅποιαν πᾶς τις πρέπει νὰ ἐπιθυμῇ.

Τοιαύτη λοιπὸν ἦτον ἡ γυνὴ αὕτη, ἥτις ἦλθεν
εἰς τὴν συναναστροφὴν ἐκείνην νὰ μηδενίσῃ
τὰ ἐξωτερικὰ θέληττρα τῶν ἄλλων κυριῶν, διὰ
ν' ἀποδείξῃ εἰς αὐτάς ὅτι ἡ ἐπίδειξις, ὁ στο-
λισμὸς καὶ ἡ πανουργία, εἶναι ἐλαττώματα τὰ
ὅποια φθείρουν ψυχὴν τε καὶ σῶμα, εἶναι ἐλατ-
τώματα τὰ ὅποια ὑποκρύπτουν φαρμακερὰ βέλη,
ἅπερ εἰ καὶ διαπερῶσι τὰς καρδίας τῶν ἀνδρῶν
πολλάκις, οὐχ ἥττον ὅμως διατρυπῶσι μέχρι θα-
νάτου καὶ τὰ στήθη αὐτῶν. Εἰς μάτην αὐταὶ
ἠθέλησαν νὰ ἐξασκῶσιν οἶαν ἐπιρροὴν τὴν ἐσπέ-
ραν ἐκείνην ἐθήρευον· ἔμειναν ὡς ἐμβρόντητοι ὅ-
τε εἶδον ὅτι ὅλοι οἱ ἄνδρες εἰς αὐτὴν καὶ μό-
νην ἐπέβλεπον, δι' αὐτὴν καὶ μόνην ἐνθουσιῶντο
καὶ ἀπῆλθον μετ' οὐ πολὺ μένεα πνέουσai κατ'
ἐκείνης, χωρὶς νὰ αἰσθανθῶσιν ὅτι δύνανται νὰ
γίνωσιν ὅμοιοι αὐτῆς, ἐὰν ἀκολουθίσωσι τὸ πα-
ράδειγμά της, καὶ λυπούμεναι λύπην πικρὰν ἀνευ
ὅμως ἀποτελέσματος, ἴσως διότι ἐφάνησαν τόσον
καταγέλασται εἰς τῶν φρονίμων τὰς σκέψεις, διό-
τι εἰς μάτην τὰ τόσα ὅπλα των κατεθραύσθησαν.
Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἴσως αἱ μόναι, αἵτινες ἅπαξ μόνον
ἠσθάνθησαν τὴν ἥτταν αὐτῶν, ἐνώπιον ἄλλων γυ-
ναικῶν ὁμοίων μὲ ταύτην. Πόσαι καθεκάστην πα-

θαίνουν τ' αὐτὰ καὶ χεῖριστά ἐτι καὶ δὲν σωφρο-
νίζονται; Ποσάι ἠσθάνθησαν τὴν λύπην τῆς πε-
ριφρονήσεως καὶ ὅμως δὲν συλλογίζονται ποῖα ὄπλα
πρέπει νὰ μεταχειρισθῶσι διὰ νὰ δαζασθῶσιν. Ἀλ-
λοῖμονον! Διὰ νὰ περιφρονῇται ἐπλάσθη τὸ ὠραιό-
τατον τοῦτο δημιουργήμα τοῦ πλάστου, ἢ νὰ θαυ-
μάζεται καὶ ἀγαπᾶται; Ἀπεκδύθητε πλέον, ὠραιὰ
τοῦ Ἑλλήνος ἀπόγονοι, τὸν αἵμοσταγὴ καὶ κεκο-
λοβωμένον τοῦτον χιτῶνα καὶ ἐνδυσάμεναι ἱμάτιον
δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς, ἀναδείξατε ἐαυτὰς ἀξίας
τοῦ μεγαλείου σας, διὰ νὰ λαμπρύνετε τὰς γε-
νεὰς καὶ φέρετε εἰς τὴν γῆν τὸν χρυσοῦν ἐκεῖνον
αἰῶνα, ὅστις πρὸ πολλῶν ἑκατονταετηρίδων ἀπεδή-
μησε καὶ εἰς μάτην οἱ ἄνδρες τοσάκις τὸν κα-
τεζήτησαν. Σεῖς εἰσθε ἐκεῖναι, αἵτινες ἐν θριάμβῳ
θέλετε τὸν ἐπαναφέρει εἰς τὴν γῆν τῆς νέας πα-
λιγγενείας μας.

Τέλος τοῦ Β. Μέρους.

ΠΟΙΗΣΙΣ

Ε κ τ ὦ ρ ἄ ρ μ α τ ω . Ι ὦ ρ .

52.

Ἐφώτισεν ὁ ἥλιος τὸ κλεπτικὸν λιμέρι,
Καὶ τὰς σκιὰς ἀπέβαλον ὀλοτελῶς τὰ δάση.
Οὐδ' ἐλαχίστη τις πνοὴ τὸ φύλλωμα ταράσσει.
Μόνον ὁ ῥυαῖς κάτωθεν γοργὸν τὸ νᾶμα φέρει.
Ὅπου ὑπῆρχε σκοπιὰ, ὅπου παρόδων πόροι
Σκοποὶ φυλάττουν ἀφανεῖς, ἀνομιῶν ἐργάται.
Εἰς τὴν φυλλίνην των στρωμνὴν κοιμῶνται ὄπλο-
φόροι,
Ὁ Φῶτος ἔννατος, αὐτῶν ἀνάμεσα κοιμάται.

53.

Τὴν χεῖρα τὴν ἀριστερὰν εἰς τ' ὄπλον του ἔλίσσει
Καὶ μὲ τὴν δεξιὰν κρατεῖ τὸ ἐν τῶν πιστολιῶν.
Εἰς ὕπνον καὶ τοι νήδυμον τὰ βλέφαρά του κλείων,
Θαρρεῖς ὅτ' εἰς τὰ ὄπλα του ἀπλόνει νὰ κιυπήσῃ.
Εἰς τὴν εὐάνυμον πλευρὰν ἀνάκειτ' ἐπὶ κλίνης,
Ἀλλὰ δὲν εἶναι σκυθρωπαὶ αἱ συνεχεῖς ὀφρὺς του.
Ἵπνος τὸν εὖρεν εἰς στιγμὴν ἀγρίας εὐφροσύνης
Κ' ἐγράφη κ' ἔμεινεν ἐκτὸς ἡ χλεῦν τῆς ψυχῆς
του.

54

Σχεδὸν γελᾷ. Δὲν εἶν' αὐτὴ ἡ ὄψις του ἡ πρώτη
Σύννοους καὶ κρύπτουσα τοῦ νοῦ καὶ τῆς ψυχῆς
τὰ βάθη,
Γελᾷ καὶ ὅμως βδελυκτὰ ἀπεικονίζει πάθῃ
Ὅτ' ὠφωράται ἡ ψυχὴ ὅταν ἡ σὰρξ ὑπνώττῃ.
Ἀμέριμον κοιμῶντ' ἐδῶ εἰς τὸ κρυπτὸν λημέρι,
Ἀλλὰ περῶμενοι κρημνῶν ἀρματωλοὶ παρῆσαν
Ἀπὸ ἀδρόμους φάραγγας ὁ Δημαρᾶς τοὺς φέρει,
Ὁ κλέπτης ὅστις ἔσωσε τὸν Κέντρον καὶ τὸν
Κίτσαν.

55.

Πέραν τῆς πρώτης κορυφῆς ἐγγὺς, τῶν κοιμωμένων,
Πυκνὸς ἐκτείνεται πευκῶν καὶ εἶναι κόπων κοίτη.
Βράχος ἀπότομος ἐκεῖ τὸν ὀφθαλμὸν ἐκπλήττει.
Ἀγρίως ἀναδαίνων.
Ἀπανταχόθεν κοπτερὸς ὁ βράχος ἀνυψοῦται,
Ὡς ἂν ἐλάττεισαν αὐτὸν μυστηριώδεις χεῖρες.
Ἀπὸ τὴν ἔδραν τῶν κλεπτῶν δὲν φαίνεται, ἀλλ'
οὔτε
Οἱ ἀλλαχοῦ φυλάττοντες τὸν βλέπουν σκοπευτῆρες.

56.

Δάσος ἐν κύκλῳ ἔρημον αὐτὸν περιτιλύνει,
Ἄλλ' ἐν αὐτῷ ἀρματωλῶν ἀστράπτει πανοπλία.
Κοπεῖσα ῥιζήδων, ὀρθῇ, εἰς ῥήγμα τι μελίσ,
Στηρίζεται, τὸ μέγεθος τριῶν ἀνθρώπων ἴση.
Εἰς τοῦ κρημοῦ τὴν κορυφὴν ἡ κορυφὴ τῆς κείται,
Ἡ ῥίζα τῆς ἀπὸ τὴν γῆν ἀπέχει διπλάσιος.
Ἐντὸς τῶν κλάδων εὐθετοὶ κρατοῦνται τρεῖς ὀπίται
Καὶ περιβάλλει τὸν κορμὸν ὁ Κέντρος ὁ ἀνδρεῖος.

57.

Καὶ μὲ τοὺς πόδας τὸν κρημνὸν σφοδρὰ ὠθεῖ καὶ
τύπτει,
Ἰθιοῦν κ' οἱ ἄλλοι μαχηταὶ ἐνδίδον εἰς τὸν σάλον
Τὸ δένδρον αἶφνης κάθιστον κατάγεται καὶ πάλλον
Μὲ τοὺς ἀρματωλοὺς, ὁμοῦ ἐγκλίνεται καὶ πίπτει.
Ἀπὸ τὸ δένδρον ἀβλαβεῖς ὀρθοῦνται καὶ μὲ βίαν
Τὰ ὄπλα των ἐπὶ τῆς γῆς ἀφέντες οἱ γενναῖοι
Κ' ἐγγὺς τῆς ῥίζης τοῦ κρημοῦ τανύοντες μανθῶνα,
Τὸν ἀνυψοῦν, τὰ κράσπεδα κρατοῦντες ῥωμαλέοι.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τοῦ Κ. Πῶπ ἀποδημοῦντος ἐξ Ἀθηνῶν,
ἀνεδέχθη τὴν περί τὴν σύνταξιν διεύθυνσιν τῆς
Εὐτέρπης ὁ Κ. Γ. Χ. Ζαλοκώστας, ὦν τοῦ
λοιποῦ εἰς τῶν τακτικῶν αὐτῆς συντακτῶν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

Τὸ ὄνειρον, συνέχεια. — Ἡ μυστηριώδης νῆ-
σος. — Ἑλληνικῶν ἐπιστολῶν Γ'. — Περί τοῦ
ἱεροῦ δικαστηρίου, συνέχεια καὶ τέλος. — Τάφος
μητρὸς — ἀναμνήσεις. — Ποιήσεις. — Καθεῖς τὸ
χρέος του! — Ἡ Θεία πρόνοια. — Ἠθικαὶ μελέ-
ται. — Εἰδοποιήσεις.

Εἰκονογραφίαι, ἡ Θεία πρόνοια. — ἡ ποικιλό-
πτερος Κίσσα.

Π α ρ ἄ ρ τ η μ α ὁ Ἵποκόμης τῆς Βραζελόννης.